

Doplň mezi jména postav z příběhu další jména, která tě napadnou tak, aby byla seřazena podle abecedy.

....., Augustin, ...

Bonifác, ..., ...

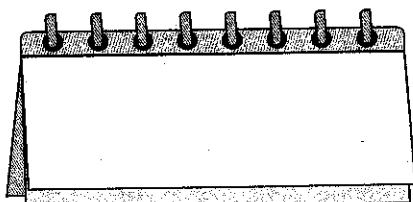
....., Matěj, ...

Melichar, ...

Rákosníček, ..., Vavřinec.

Ve kterém měsíci se podle tebe příběh odehrává?

Roztříd' měsíce, vybarvi je správnou pastelkou podle toho, do kterého ročního období patří.

JARO

LÉTO

PODZIM

ZIMA

LEDEN

ÚNOR

ČERVENEC

DUBEN

ZÁŘÍ

PROSINEC

ČERVEN

BŘEZEN

ŘÍJEN

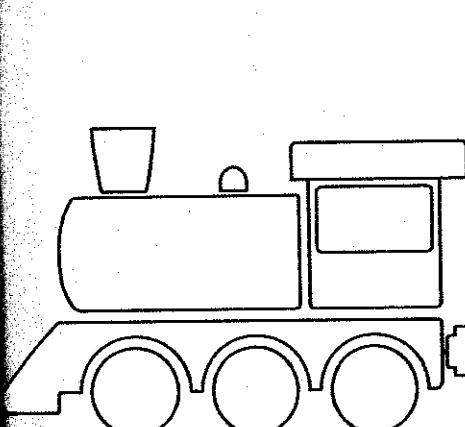
LISTOPAD

SRPEN

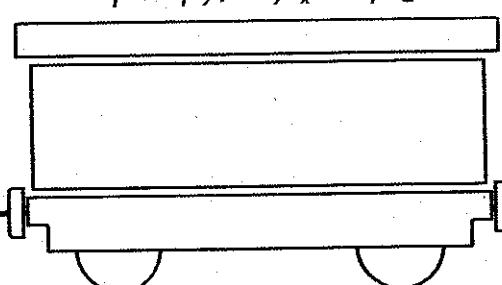
KVĚTEN

Měsíce znáš už dávno, ale která chytrá hlava vyluští Rákosníčkovu hádanku? Hádej, hádej, hadači... co je to?

Jede, jede, jede vlak.
Má dvanáct vagonů,
každý vagon 4 kupé,
v každém kupé 7 lidí.
Ať mi řekne, kdo to vidí,
co je to?

Rok, měsíce, tydny, dny

Křemílek a Vochomůrka nejsou jediní pohádkoví obyvatelé našeho lesa.

Uhodli byste, kdo žije v rybníčku Brčálníku? Napovím vám: Je to skřítek neposeda, zvědavý jako opička...

Jak se s Rákosníčkem točil celý rybník Brčálník

„Že by nám už zima klepala na dveře?“ divil se skřítek, když viděl, jak vzduchem poletuje první sníh a ze stromů padají poslední listy.

„To abych se šel podívat, jak jsme se na ni připravili.“

Když obcházel Brčálník, potkal u severního břehu kapra Matěje a hned ho začal zkoušet.

„Copak budeš dělat, až nám mráz začne rybníček pokrývat ledovou pokličkou?“ zeptal se úředním hlasem.

„Budu tady čerít vodu, aby všude nezamrzlo,“ odpověděl kapr jen tak na půl huby.

„A pročpak nemá zamrznout?“ vyzvídal Rákosníček dál.

„Přece abychom mohli pořádně dýchat,“ zabručel Matěj a zmizel mezi rákosím, protože ho nebavilo odpovídat na otázky, na které zná odpověď každá malá bělička.

Jakmile došel skřítek k západnímu břehu, zavolal si k sobě žabáky.

„Jestlipak si budete vědět rady, kdyby hráz popraskala mrazem,“ zpovídal je všechny najednou.

„Buď bez starosti,“ ozval se žabák Bonifác, „my už to ohlízáme.“

„A kdyby něco, tak si poradíme,“ přidal se žabák Augustin. „Zkrátka ty díry vyspravíme rákosím,“ dodal žabák Melichar a Rákosníček jen spokojeně přikývl.

Po rozloučení si šel prohlédnout jižní břeh. Mezi vrbovými kořeny tam podřímoval rak Vavřinec a skřítek s ním musel pořádně zatřepat, aby ho probudil.

„Přijde zima, bude mráz,“ volal na toho ospalce, „kam se před ní, kam schováš?“

„Kdože přijde?“ zívl Vavřinec, sotva se probral. „Zima? Tak to já tam zalezu, hele, zrovna jako ted.“ A už se soukal hlouběji pod kořeny.

„Počkej,“ brzdil ho Rákosníček. „A co když to tady všechno zapadá sněhem?“

„Sněhem říkáš,“ zabručel rak. „Tak to tady trochu prohrábnu a co neprohrábnu, klepety odhrábnu. Jojo, zrovna tak to udělám,“ nabídl se Vavřinec.